

HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN GESCHILLEN IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND

2021.01

Uitspraak op het beroep van (appellant)

1. De procedure

- 1.1 Bij brief van 13 januari 2021 heeft appellant beroep ingesteld tegen twee uitspraken van het generale college voor de ambtsontheffing (het GCA) gedaan op 24 september 2020 en 17 december 2020.
- 1.2 Appellant heeft verzocht om een mondelinge behandeling. Het generale college heeft daarvan afgezien om de reden hierna vermeld in onderdeel 3.5.

2. De bestreden uitspraken en het beroep

- 2.1 Appellant is op grond van ordinantie 3-20 van de kerkorde losgemaakt van de gemeente waaraan hij als predikant was verbonden. In het eindoordeel van de losmakingsprocedure is het GCA tot de conclusie gekomen dat een nader onderzoek is geboden naar de vraag of de appellant nog bekwaam is om als predikant enige gemeente met stichting te dienen of in een andere functie met vrucht als predikant werkzaam te zijn (ordinantie 3-21).
- 2.2 In de bestreden uitspraak van 24 september 2020 heeft het GCA zijn voornemen kenbaar gemaakt een onderzoek te laten uitvoeren door een door het GCA aan te wijzen gedragsdeskundige. Daarbij heeft het GCA beslist dat dit onderzoek onder meer dient te bestaan uit kennisneming van het dossier van de losmakingsprocedure voor het GCA. Appellant heeft tegen deze beslissing bezwaar gemaakt en dat bezwaar heeft het GCA afgewezen bij zijn bestreden uitspraak van 17 december 2020.
- 2.3 In zijn beroepschrift verzoekt appellant het generale college beide beslissingen van het GCA te vernietigen en te bepalen dat het aan de gedragsdeskundige te verstrekken dossier wordt beperkt tot bepaalde stukken. Appellant voert daartoe aan dat door deze beperking gewaarborgd kan worden dat het onderzoek onbevooroordeeld en onafhankelijk plaatsvindt.

3. De beoordeling

- 3.1 De bestreden uitspraken van het GCA zijn als tussenuitspraken onderdeel van de procedure op grond van ordinantie 3-21. Ingevolge deze bepaling kan het GCA een predikant ontheffen van het ambt van predikant als het GCA van oordeel is dat de predikant niet bekwaam is om enige gemeente met stichting te dienen of in een andere functie met vrucht als predikant werkzaam te zijn. Tegen dat oordeel staat beroep open op grond van ordinantie 3-21-1, laatste zin. Het bedoelde oordeel is het eindoordeel van het GCA, niet een daaraan voorafgaande tussenuitspraak zoals de bestreden tussenuitspraken. Dit volgt ook uit artikel 12, eerste lid, tweede gedachtestreepje, van de Generale regeling 11 Kerkelijke rechtspraak. In beginsel staat daarom geen beroep open tegen tussenuitspraken in een procedure ex ordinantie 3-21. Wel kunnen beslissingen vervat in een

tussenuitspraak in beroep worden beoordeeld als onderdeel van het beroep ingesteld tegen het eindoordeel van het GCA op grond van ordinantie 3-21.

- 3.2 Een uitzondering moet evenwel worden gemaakt indien sprake is van een schending van een zo fundamentele rechtsregel dat van een eerlijke en onpartijdige behandeling van de zaak niet meer kan worden gesproken, of als het GCA met zijn beslissing een bepaling ten onrechte buiten toepassing heeft gelaten, dan wel buiten het toepassingsgebied van de bepaling is getreden. Dat het GCA blijkens de bestreden tussenuitspraken zo een fundamentele rechtsregel heeft geschonden of een bepaling buiten toepassing heeft gelaten, dan wel buiten het toepassingsgebied van de bepaling is getreden, is echter niet gebleken. Met het GCA is het generale college van oordeel dat een professioneel gedragsdeskundige in staat mag worden geacht om onbevooroordeeld en onafhankelijk zijn onderzoek uit te voeren. Het is aan de gedragsdeskundige zelf om te bepalen welke informatie uit het dossier hij daartoe relevant acht en hoe hij die waardeert in de context van zijn verdere onderzoek naar de persoon van appellant.
- 3.3 Hieruit volgt dat appellant niet in beroep kan gaan tegen de bestreden uitspraken. Appellant kan wel tegen het eindoordeel van het GCA in beroep gaan en dat beroep onderbouwen met gronden die zien op de in de tussenuitspraken vervatte beslissingen.
- 3.4 Het generale college zal appellant daarom niet-ontvankelijk verklaren in zijn beroep. De vraag of appellant tijdig in beroep is gegaan wordt om die reden in het midden gelaten.
- 3.5 Omdat het generale college reeds dadelijk van oordeel is dat het beroep niet-ontvankelijk is, wordt niet toegekomen aan een mondelinge behandeling.

4. Beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen:

- verklaart appellant niet-ontvankelijk in zijn beroep tegen de bestreden uitspraken; en
- bepaalt dat de kosten van behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de Kerk komen.

Aldus gewezen op 15 april 2021

door de leden van het GCBG

Voorzitter

Secretaris

**HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN GESCHILLEN IN
DE
PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND**

2021.02

Uitspraak op het beroep van[..] (appellant)

1. De procedure

- 1.1. De procedure ziet op een besluit van de Wijkraad van Kerkrentmeesters - Hervormd van de Hervormde wijkgemeenten 1 en 2 van de Protestantse gemeente te [...] (verweerder). Verweerder heeft besloten camera's, een beamer en beeldschermen te installeren in de Dorpskerk. Appellant heeft tegen het besluit bezwaar gemaakt, bij het classicale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in [...]. Het classicale college heeft het bezwaar gegrond verklaard maar het besluit niet vernietigd. Appellant heeft tegen de uitspraak van het classicale college beroep ingesteld bij het generale college.
- 1.2. Het generale college heeft kennis genomen van:
- de uitspraak waarvan beroep, van 28 december 2020;
 - het beroepschrift van 12 januari 2021;
 - het verweerschrift van 12 februari 2021;
 - de reactie van appellant van 31 maart 2021 op het verweerschrift;
 - de reactie daarop van verweerder van 24 april 2021; en
 - de stukken die het classicale college het generale college in deze zaak heeft doen toekomen.
- 1.3. Het generale college heeft ambtshalve kennis genomen van de stukken die het classicale college in een eerdere zaak heeft doen toekomen aan het generale college. In die zaak heeft het generale college op 29 oktober 2020 een bezwaar van appellant tegen het besluit van de algemene kerkenraad tot vaststelling van de jaarrekening 2018 ongegrond verklaard.
- 1.4. Het generale college heeft, gelet op hetgeen hieronder is overwogen, geen aanleiding gezien betrokkenen in de gelegenheid te stellen hun inzichten mondeling toe te lichten.

2. De feiten

- 2.1. Appellant is lid van de Hervormde wijkgemeente 2 van de gemeente.
- 2.2. In het kerkblad [...] van 23 december 2017 staat het volgende vermeld (nadruk GCBG):

'(...)

Van de Kerkrentmeesters

(...)

In opdracht van de kerkrentmeesters is een projectteam bezig geweest om de mogelijkheden van visuele technieken in onze kerkgebouwen te onderzoeken.

(...)

Samengevat bevatte het onderzoek en het hier uit volgende plan drie onderdelen:

- 1. Permanente mogelijkheid tot het projecteren in de [...], [...] en [...];*
- 2. Mogelijkheid tot beeldoverdracht naar het koor van de [...] en [...] inclusief het opnemen van speciale diensten;*
- 3. Het voorbereiden van de mogelijkheid tot KerkTV. Vanuit huis op de pc of tv de kerkdienst volgen voor degenen die niet in staat zijn de dienst te bezoeken (...).*

Na uitgebreide evaluatie van het voorstel door de kerkenraden is er besloten om over te gaan tot uitvoering van het project. Dit zal in fasen gebeuren om op deze manier ervaring op te doen. Vanaf week 52 zal er worden begonnen met het aanleggen van de bekabeling in [...] waarna er in de volgende weken zal worden overgegaan tot het installeren van de beamer en de camera, inclusief de aansturing. Na de evaluatie van het systeem in [...] zal er in de tweede fase worden begonnen in [...]. (...)

- 2.3. In de eerdere, hiervoor onder 1.3 genoemde zaak legde appellant aan zijn bezwaar ten grondslag dat ten onrechte kosten ten laste waren gebracht van bepaalde fondsen. De bedoelde kosten hadden betrekking op beamers en KerkTV. Onderdeel van het dossier is een brief van appellant aan verweerder, van 29 januari 2019. Daarin schrijft hij:

'(...)

In de kerkbode van 19 januari 2019 schrijven de kerkrentmeesters over de invoering van de beamers en KerkTV. (...) Van de inhoud van de mededelingen van de kerkrentmeesters ben ik erg geschrokken. (...) De kerkrentmeesters hebben namelijk besluiten genomen die de hervormde wijkgemeenten niet ten goede komen en willen geld besteden aan zaken die nadelig zijn voor de gereformeerde eredienst. Wat ook treurig stemt, is, dat u besluiten genomen heeft die strijdig zijn met het beleid van de kerkenraad en onbevoegd geld wilt besteden aan beamers en KerkTV.

(...)

De Reformatie stelde het gesproken woord tijdens de eredienst centraal. Het maken van opnames van kerkdiensten en het uitzenden van zulke opnames via beamers/beeldschermen is niet gereformeerd. (...)

- 2.4. In het kerkblad *Kerkklanken* van 21 december 2019 staat het volgende vermeld::

'(...)

Van de Kerkrentmeesters

(...)

Enige tijd geleden is het kerkmedia-besluit genomen en door beide kerkenraden vastgesteld. Na de installatie van de beamer en camera (...) in de [...], zal er binnenkort een aanvang gemaakt worden met de aanleg van schermen en camera's in [...]. (...)'

3. De bestreden uitspraak en de gronden van het beroep

3.1. Het klassicale college heeft het bezwaar van appellant gegrond verklaard maar het door hem bestreden besluit niet vernietigd. Het heeft daartoe overwogen dat de wijziging van het interieur van [...] inmiddels een voldongen feit is.

3.2. Appellant voert daartegen het volgende aan. Aan de herinrichting van [...] dient een besluit ten grondslag te liggen. Nu dat door het klassicale college is vernietigd, behoorde het te overwegen dat de wijkkerkenraden alsnog een besluit over de inrichting moeten nemen.

4. De beoordeling

4.1. Volgens ordinantie 12-3-5 van de kerkorde dienen bezwaren te worden ingediend binnen dertig dagen na de dag waarop de bestreden beslissing werd verzonden of na de dag waarop daarvan redelijkerwijze kennis kon worden genomen. Het generale college zal daarom, gelet op de hiervoor weergegeven feiten, eerst beoordelen of het besluit dat appellant met zijn bezwaar bestrijdt niet al in 2017 is genomen.

4.2. Appellant stelt dat in 2017 slechts een voornemen is geformuleerd tot de herinrichting van [...]. Het generale college kan hem daarin niet volgen. Uit het hiervoor weergegeven citaat van 23 december 2017 blijkt dat op dat moment reeds was besloten om over te gaan tot uitvoering van het project, te weten de installatie van camera's, een beamer en beeldschermen in zowel [...] als [...]. Dat daarbij is besloten tot fasering door het project eerst uit te voeren in [...] en daarna, op basis van de opgedane ervaring, in [...], geeft het besluit wat betreft [...] niet het karakter van een voorgenomen besluit. Het generale college acht daarbij van betekenis dat met zoveel woorden in de bekendmaking van 23 december 2017 staat vermeld dat na de evaluatie van het systeem in [...] 'zal (...) worden begonnen in [...]'. Hierdoor diende het voor appellant duidelijk te zijn dat toen al sprake was van een definitief besluit dat wat betreft de voorgenomen wijze van uitvoering afhankelijk was van de evaluatie van het systeem in [...]. Deze duiding vindt bovendien steun in de mededeling in het kerkblad van 21 december 2019. Daarin wordt het kerkmedia-besluit dat '[e]nige tijd geleden' is genomen vooropgesteld en bij wijze van voortgangsbericht gemeld dat nu, na de installatie in [...], een aanvang zal worden gemaakt in de Dorpskerk. Verder blijkt uit zijn brief van 29 januari 2019 uit de eerdere zaak dat appellant (veel) eerder dan hij in deze zaak bezwaar heeft gemaakt al op de hoogte was van het besluit.

4.3. Uit het voorgaande volgt dat appellant al vanaf omstreeks 23 december 2017 op de hoogte was of behoorde te zijn van het besluit en dat hij daartegen binnen dertig dagen bezwaar had

moeten maken. Zijn bezwaar in deze zaak dateert echter van 23 december 2019 en is dus te laat ingediend. Van een reden die deze evidente termijnoverschrijding rechtvaardigt is niet gebleken. Integendeel, uit de brief van appellant van 29 januari 2019 blijkt dat hij toen al op de hoogte was van het besluit.

- 4.4. Hieruit volgt dat het klassicale college appellant niet-ontvankelijk had dienen te verklaren in zijn bezwaar. Het generale college zal daarom de uitspraak waarvan beroep ambtshalve, op grond van ordinantie 12-10-1, vernietigen en zelf in de zaak voorzien door appellant niet-ontvankelijk te verklaren in zijn bezwaar. Het generale college overweegt dat de termijn van zestig dagen van ordinantie 12-10-1 niet van toepassing is indien tijdig beroep is ingesteld, zoals in deze zaak. Het belang van de rechtszekerheid dat deze termijn beoogt te beschermen, komt dan niet in het gedrang.
- 4.5. Appellant verzoekt in de gelegenheid te worden gesteld zijn inzichten mondeling toe te lichten. Door de vernietiging van de bestreden uitspraak is daartegen echter inmiddels geen beroep meer mogelijk. Appellant zal daarom niet-ontvankelijk worden verklaard in zijn beroep en hieruit volgt dat niet wordt toegekomen aan een beoordeling van zijn beroep. Overeenkomstig artikel 22, lid 2, Generale regeling 11 Kerkelijke rechtspraak, zal het generale college om die reden betrokkenen niet in de gelegenheid stellen hun inzichten mondeling toe te lichten.

5. De beslissing

_____ Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen:

- vernietigt de uitspraak waarvan beroep;
- verklaart appellant alsnog niet-ontvankelijk in zijn bezwaar;
- verklaart appellant niet-ontvankelijk in zijn beroep; en
- bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de Kerk komen.

Aldus gewezen op 14 juni 2021
door de leden van het GCBG

DE VOORZITTER VAN HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN GESCHILLEN IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND

2021/03S

Procedure

De voorzitter van het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen heeft kennis genomen van:

- a. het op 15 januari 2021 per e-mail verzonden beroepschrift, met bijlagen, van de kerkenraad van de wijkgemeente 1 te A (hierna: de kerkenraad) gericht tegen de uitspraak van het classicale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen Overijssel -Flevoland van 30 december 2020. Bij die uitspraak is het bezwaar van de kerkenraad tegen het besluit van 1 oktober 2020 van de algemene kerkenraad van de Protestantse Gemeente (hierna: AK) niet-ontvankelijk verklaard;
- b. het in evengenoemde e-mail opgenomen verzoek om toepassing van ordinantie 12-8-3 tot opschorting van het bestreden besluit totdat het generale college op het beroep heeft beslist alsmede te bepalen dat de AK recht dient te doen aan de bestaande taken en bevoegdheden van de kerkenraad van de wijkgemeente 1 en door zijn handelen op geen enkele wijze aanleiding mag geven tot verwarring of verdeeldheid in wijkgemeente 1;
- c. het per e-mail van 8 februari 2021 verzonden verweerschrift, met bijlagen, van de AK.

Feiten

Voor de feiten verwijst de voorzitter korthedshalve naar de weergave daarvan in de bestreden uitspraak van het classicale college.

Beoordeling

1. Bij zijn uitspraak heeft het classicale college overwogen dat het besluit van de AK van 1 oktober 2020 als een voorgenomen besluit moet worden gezien. Tegen een dergelijk besluit kan, anders dan een definitief besluit, geen beroep (lees: bezwaar) worden ingesteld omdat een voorgenomen besluit nog geen rechtsgevolg heeft.
2. De kerkenraad kan zich met dit oordeel op grond van het in het beroepschrift aangevoerde niet verenigen. De kerkenraad vreest - kort samengevat - dat de AK aan het besluit van 1 oktober 2020 al uitvoering geeft waardoor de wijkgemeenten in een situatie terecht kunnen komen waarin realisering van de plannen van de beleidsnota zo ver is gevorderd dat er geen weg terug meer is. Ook vreest de kerkenraad dat het besluit een verschuiving van taken van de wijkgemeenten naar de AK omvat.
3. De AK stelt zich - kort gezegd - achter de uitspraak van het classicale college. Met het starten van het project is geen definitief besluit genomen en worden geen handelingen verricht die ingrijpen in de bevoegdheden van de wijkgemeenten en waarvan de uitkomst al bij voorbaat vaststaat. Het moet worden gezien als een voorbereiding op mogelijke besluiten over de toekomst van de Protestantse gemeente A.
4. De voorzitter overweegt het volgende.

Of het besluit van de AK van 1 oktober 2020 als een voorgenomen besluit dan wel als een definitief besluit moet worden aangemerkt zal in de beroepsprocedure worden beoordeeld.

In het kader van een verzoek om opschorting wordt beoordeeld of er, gelet op de betrokken belangen, aanleiding bestaat de bestreden uitspraak in afwachting van de beslissing op het beroep op te schorten. In hetgeen is aangevoerd ziet de voorzitter daarvoor geen aanknopingspunten. Daarbij merkt de voorzitter voorts op dat een verzoek om opschorting niet is bedoeld om in afwachting van de beslissing op het beroep bij voorrang reeds een - zij het voorlopig - oordeel te krijgen omtrent het ingestelde beroep.

Beslissing

De voorzitter van het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen

- wijst het verzoek toepassing van ordinantie 12-8-3 af.

Gedaan te Voorburg op 10 februari 2021

door de voorzitter van het GCBG

UITGEGEVEN VOOR AFSCHRIFT

Verzonden: 10 februari 2021

HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN GESCHILLEN IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND

2021.03

Uitspraak op het beroep van de kerkenraad van gemeente

1. De procedure

1.1. Het generale college heeft kennis genomen van:

- de uitspraak waarvan beroep, van het classicale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen classis Overijssel-Flevoland, gedaan op 30 december 2020;
- het beroepschrift van 15 januari 2021 met bijlagen;
- het verweerschrift van 8 februari 2021;
- de stukken die het classicale college het generale college heeft doen toekomen.

1.2. Op 11 mei 2021 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Daarbij waren aanwezig appellant en verweerder

1.3. De feiten

1.4. In de uitspraak van 30 december 2020 heeft het classicale college een uitgebreide uiteenzetting gegeven van de aan het geschil ten grondslag liggende feiten. Nu deze feiten niet in geschil zijn zal het generale college hier volstaan met een verwijzing naar deze feiten.

2. Het geschil en de uitspraak waarvan beroep

2.1. Het classicale college heeft het bezwaar van appellant niet-ontvankelijk verklaard omdat de beslissing van verweerder van 1 oktober 2020 om in te stemmen met de procesvoering voor een beleidsnota en de uitvoering daarvan slechts een voorgenomen besluit is. Eerst nadat de projectgroep advies heeft uitgebracht zal verweerder een besluit nemen. Bovendien impliceert de nota geen verschuiving van taken en bevoegdheden van de wijkgemeenten naar verweerder.

3. De standpunten in beroep

3.1. Samengevat en zakelijk weergegeven heeft appellant betoogd dat met het aanvaarden van de nota en het aanvangen met de uitvoering daarvan wel degelijk een besluit is genomen. Bovendien voorziet de nota in een overdracht van de bevoegdheid om beleid vast te stellen van de wijkgemeenten naar verweerder. Het feit dat dit in een brief van verweerder van 5 november

2020 wordt ontkend maakt dit niet anders, aldus appellant.

- 3.2. Verweerder heeft aangevoerd dat met de beslissing van 1 oktober 2020 geen besluit is genomen. Het project is in wezen niet meer dan een uitnodiging aan wijkgemeenten om mee te denken over de toekomst van de PG in de vorm van zes themagroepen. Er worden geen bevoegdheden of verantwoordelijkheden van de algemene kerkenraad of van de wijkgemeenten overgedragen aan de projectorganisatie en themagroepen. De uitkomst van het project zal een advies zijn aan de algemene kerkenraad en de wijkkerkenraden over de toekomst van de PG.

4. De beoordeling

- 4.1. Het generale college is van oordeel dat de beslissing van het klassicale college juist is en op goede gronden berust. Het neemt de overwegingen over en maakt die tot de zijne.
- 4.2. In aanvulling daarop overweegt het generale college nog het volgende. Appellant heeft in beroep betoogd dat de uitspraak van het klassicale college ambivalent is nu het enerzijds onder verwijzing naar de brief van verweerder van 5 november 2020 heeft geoordeeld dat geen sprake is van een besluit noch van een overheveling van bevoegdheden en anderzijds wordt bepaald dat de nota, die nu juist in zijn stroomschema een overdracht van bevoegdheden impliceert, volledig kan worden doorgezet. Het generale college overweegt dat, wat er ook zij van de vraag of het stroomschema in de nota al dan niet een overdracht van bevoegdheden en verantwoordelijkheden lijkt te impliceren, verweerder in de brief van 5 november 2020 heel duidelijk heeft gemaakt dat dit daar niet in gelezen kan, mag en moet worden. Er zijn dan ook geen bevoegdheden en verantwoordelijkheden overgegaan van de wijkgemeenten naar verweerder. Indien in de toekomst verweerder een besluit zou nemen, waartoe hij in de ogen van appellant niet bevoegd is, kan appellant hiertegen dan opkomen. Het beroep is dan ook ongegrond.

5. De beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen

- verklaart het beroep ongegrond;
- bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de Kerk komen.

Aldus gewezen op 24 juni 2021

door de leden van het GCBG

HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN GESCHILLEN IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND

2021.04

Uitspraak op het beroep van A (hierna: appellant)

1. De procedure

1.1. Het generale college heeft kennis genomen van:

- de uitspraak van het classicale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Zuid-Holland (hierna: het classicale college) van 2 januari 2021, verzonden op 4 januari 2021;
- het beroepschrift van appellant van 2 februari 2021;
- het verweerschrift van de kerkenraad van de Gereformeerde Kerk (naam kerk) (hierna: de kerkenraad) van 18 februari 2021;
- e-mailbericht van appellant van 19 februari 2021;
- e-mailbericht van de kerkenraad van 22 februari 2021;
- de stukken die aan het classicale college ter beschikking stonden.

1.2. Het generale college heeft geen aanleiding gezien appellant en de kerkenraad in de gelegenheid te stellen hun inzichten mondeling toe te lichten. Zij hebben daarom ook niet verzocht.

2. De beoordeling

- 2.1. Appellant is lid van de Gereformeerde Kerk (naam kerk). In deze gemeente vervulde hij als vrijwilliger een aantal taken, waaronder het leiden met twee anderen van een club van ongeveer zeven jongeren, [naam club] genaamd. De bijeenkomsten van de club worden gehouden in het jeugdgebouw van de kerk.
- 2.2. Als gevolg van de maatregelen van de overheid tegen het coronavirus heeft het moderamen van de kerkenraad op 16 maart 2020 besloten alle kerkelijke activiteiten te annuleren. Dit besluit is goedgekeurd door de kerkenraad.
- 2.3. Appellant heeft voor de leden van [naam club] een bijeenkomst georganiseerd op 21 maart 2020 in de tuin van zijn woning, hoewel leden van het moderamen van de kerkenraad hem hadden gevraagd deze bijeenkomst niet te laten doorgaan.
- 2.4. Bij brief van 23 maart 2020 is appellant op de hoogte gesteld van het besluit van de kerkenraad hem voorlopig op non-actief te stellen, wat inhoudt dat hij per direct al zijn kerkelijke taken neerlegt.
- 2.5. In zijn uitspraak heeft het classicale college het bezwaar van appellant tegen het besluit van de kerkenraad ongegrond verklaard.
- 2.6. Appellant voert in beroep het volgende aan. Toen hij op 18 maart 2020 de jongeren uitnodigde, was hij niet bekend met het besluit van het moderamen van de kerkenraad alle kerkelijke activiteiten te

annuleren. Tijdens de bijeenkomst op 21 maart 2020 zijn de jongeren steeds in de tuin op gepaste afstand van elkaar gebleven. De ouders van de jongeren zagen deze bijeenkomst niet als normale kerkelijke activiteit en gingen akkoord met het door appellant geboden alternatief. De bijeenkomst paste in de regels van de overheid en de Protestantse Kerk. Appellant is niet formeel gewaarschuwd voordat de kerkenraad hem op non-actief heeft gesteld.

- 2.7. Hetgeen appellant heeft aangevoerd in bezwaar en in beroep houdt in dat naar zijn inzicht de kerkenraad bij het nemen van het besluit om hem voorlopig op non-actief te stellen niet de vereiste zorgvuldigheid in acht heeft genomen door hem niet vooraf formeel te waarschuwen en dat de kerkenraad - bij een afweging van de betrokken belangen - in redelijkheid niet tot dat besluit had kunnen komen.
- 2.8. Vanaf 18 maart 2020 ontving appellant diverse verzoeken van het moderamen van de kerkenraad om de bijeenkomst van [naam club] niet te laten doorgaan omdat was besloten alle kerkelijke activiteiten te annuleren. Desondanks heeft appellant de activiteit voor de leden van deze club op 21 maart 2020 laten doorgaan. Onder deze omstandigheden brengt het ontbreken van een formele waarschuwing voordat de kerkenraad besloot appellant voorlopig op non-actief te stellen het generale college niet tot het oordeel dat de kerkenraad bij het nemen van dit besluit niet de vereiste zorgvuldigheid in acht heeft genomen.
- 2.9. Het classicaal college heeft in zijn uitspraak gemotiveerd waarom het appellant niet heeft gevolgd in zijn stelling dat de kerkenraad - bij een afweging van de betrokken belangen - in redelijkheid niet tot het bestreden besluit had kunnen komen en het bezwaar van appellant tegen dat besluit ongegrond verklaard. Het generale college sluit zich geheel aan bij het oordeel van het classicaal college en de gronden waarop dit oordeel berust en maakt dat oordeel en die gronden tot de zijne.
- 2.10. In hetgeen appellant in beroep heeft aangevoerd, ziet het generale college geen grond voor het oordeel dat de uitspraak van het classicaal college geen stand kan houden. De stelling van appellant dat de ouders van de uitgenodigde jongeren de bijeenkomst van 21 maart 2020 niet als normale kerkelijke activiteit zagen en die bijeenkomst past in de regels van de overheid en de Protestantse Kerk, maakt dat niet anders. De jongeren zijn uitgenodigd voor deze bijeenkomst via de voor [naam club] gebruikte appgroep. Het stond de kerkenraad - in het licht van het dringende advies van de overheid zoveel mogelijk thuis te blijven om de verspreiding van het coronavirus tegen te gaan - vrij kerkelijke activiteiten te annuleren, ook als die niet in strijd zouden zijn met de regels van de overheid en de Protestantse Kerk.
- 2.11. Het generale college zal het beroep ongegrond verklaren.

3. De beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen:

- verklaart het beroep ongegrond;
- bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de Kerk komen.

Aldus gewezen op 21 april 2021

door de leden van het GCBG

**HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN GESCHILLEN IN DE
PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND**

2021.05H

Uitspraak _____ op het verzoek om herziening van verzoeker van de uitspraak van het generale college van 31 mei 2021

1. De procedure

- 1.1. Bij e-mail van 3 juni 2021 heeft hierna: verzoeker herziening verzocht van de uitspraak van het generale college van 31 mei 2021, bij welke uitspraak het bezwaar van verzoeker tegen het besluit van het moderamen van de generale synode van de Protestantse Kerk in Nederland van 13 oktober 2020 alsmede het bezwaar van verzoeker tegen het advies van de commissie preekconsenten van 12 januari 2021 niet-ontvankelijk is verklaard.
- 1.2. Het generale college heeft, gelet op hetgeen hieronder is overwogen, geen aanleiding gezien verzoeker in de gelegenheid te stellen zijn standpunt mondeling toe te lichten.

2. De beoordeling

- 2.1. Ingevolge ordinantie 12-11 van de kerkorde kan herziening van een uitspraak uitsluitend aan de orde komen indien het generale college feiten en omstandigheden ontmoet waarmee bij het doen van de betreffende einduitspraak geen of onvoldoende rekening is gehouden en die, als zij in aanmerking genomen waren, naar de mening van het generale college tot een andere uitspraak aanleiding zouden hebben gegeven.
- 2.2. Verzoeker heeft aan zijn herzieningsverzoek ten grondslag gelegd dat het generale college ten onrechte niet is ingegaan op de inhoud van zijn existentiële bezwaren en fundamenteel geschil met het moderamen en de commissie preekconsenten. Het generale college gedraagt zich daarmee jegens verzoeker als een onrechtvaardige rechter. Hij verzoekt het generale college alsnog op zijn bezwaren in te gaan.
- 2.3. Het bezwaar van verzoeker tegen het besluit van het moderamen is bij genoemde uitspraak niet-ontvankelijk verklaard wegens een ruimschootse overschrijding van de voor het indienen van bezwaar in de kerkorde voorgeschreven termijn van dertig dagen. Niet gebleken is van redenen die de overschrijding van die termijn rechtvaardigen. Met betrekking het bezwaar tegen het advies van de commissie preekconsenten heeft het generale college overwogen dat tegen een advies in de kerkorde geen bezwaar is opengesteld aangezien een advies geen besluit is in de zin van de kerkorde.

- 2.4. De kerkorde stond derhalve in de weg aan een inhoudelijke beoordeling van de bezwaren die verzoeker tegen het besluit van 13 oktober 2020 en het advies van 12 januari 2021. Het generale college kon derhalve niet anders besluiten dan het in diens uitspraak van 31 mei 2021 heeft gedaan.
- 2.5. Gelet op het bepaalde in ordinantie 12-11 kan hetgeen verzoeker naar voren heeft gebracht niet leiden tot een herziening van de uitspraak van 31 mei 2021. Er bestaat dan ook geen grond om die uitspraak alsnog inhoudelijk te beoordelen. Het verzoek moet dan ook worden afgewezen.

3. De beslissing

_____ Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen

- wijst het verzoek om herziening van de uitspraak van 31 mei 2021 af;
- bepaalt dat de kosten van de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de Kerk komen.

Aldus gewezen op 27 juli 2021

door de leden van het GCBG

UITGEGEVEN VOOR AFSCHRIFT

Verzonden op: 27 juli 2021

HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN GESCHILLEN IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND

2021.05

Uitspraak op het bezwaar van A (hierna: bezwaarde)

1. De procedure

- 1.1. Bij e-mail van 16 februari 2021 met bijlagen, ontvangen op 17 februari 2021, heeft bezwaarde bezwaar gemaakt tegen het op grond van ordinantie 3-26-2 genomen besluit van het moderamen van de generale synode van de Protestantse Kerk in Nederland (hierna: het moderamen) van 13 oktober 2020 om hem niet toe te laten tot het ambt van predikant van de Protestantse Kerk in Nederland. Genoemd besluit is een nader besluit op een revisieverzoek na een eerder besluit van het moderamen van 16 april 2020.
- 1.2. Bij dezelfde e-mail is bezwaar gemaakt tegen het besluit van de commissie preekconsenten (hierna: de commissie) van 12 januari 2021 om geen positief advies uit te brengen om bezwaarde een consent te verlenen.
- 1.3. Bij e-mail van 19 maart 2021 heeft bezwaarde desverzocht toegelicht waarom hij zijn bezwaar tegen het besluit van het moderamen niet binnen dertig dagen heeft ingediend.
- 1.4. Zowel het moderamen als de commissie hebben desgevraagd gereageerd op het bezwaar en de toelichting.
- 1.5. Betrokkenen hebben niet verzocht in de gelegenheid te worden gesteld hun inzichten mondeling toe te lichten en het generale college ziet daartoe evenmin ambtshalve aanleiding.

2. De beoordeling

- 2.1. Met betrekking tot het besluit van het moderamen.
 - 2.1.1. Bezwaren tegen een besluit van het moderamen dienen ingevolge ordinantie 12-3-5 in verbinding met ordinantie 12-3-3 te worden ingediend binnen dertig dagen na de dag waarop de beslissing werd verzonden of na de dag waarop daarvan redelijkerwijze kennis kon worden genomen. Het besluit van het moderamen is van 13 oktober 2020. Bezwaarde heeft zijn bezwaar van 16 februari 2021, derhalve ruimschoots na de bezwaartermijn van dertig dagen, ingediend. De door bezwaarde vermelde redenen voor deze termijnoverschrijding rechtvaardigen niet het maken van een uitzondering.
 - 2.1.2. Bezwaarde moet dan ook in zijn bezwaar niet-ontvankelijk worden verklaard.
- 2.2. Met betrekking tot het besluit van de commissie.
 - 2.2.1. Het besluit van de commissie behelst een advies. Op basis van dit advies zal het moderamen met betrekking tot bezwaarde een besluit nemen aangaande het verlenen

van een preekconsent. Ingevolge ordinantie 12-3-1 kan bezwaar worden gemaakt tegen besluiten. Een advies zoals hier aan de orde is geen besluit en derhalve is bezwaar daartegen niet mogelijk.

2.2.2. Bezwaarde zal dan ook in dit bezwaar niet-ontvankelijk moeten worden verklaard.

3. De beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen:

- verklaart het bezwaar tegen het besluit van het moderamen van 13 oktober 2020 alsmede tegen het advies van de commissie preekconsenten van 12 januari 2021 niet-ontvankelijk;
- bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de Kerk komen.

Aldus gewezen op 31 mei 2021

door de leden van het GCBG

UITGEGEVEN VOOR AFSCHRIFT

Verzonden op: 31 mei 2021

**HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN
GESCHILLEN
IN DE
PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND**

2021.06

Uitspraak Uitspraak op het bezwaar van de kerkenraad en het college van
kerkrentmeesters van de Gereformeerde Kerk (hierna: bezwaarden)

1 De procedure

1.1 Het generale college heeft kennis genomen van:

- het bezwaarschrift van 5 maart 2021 van bezwaarden tegen het besluit van 24 februari 2020 van de Beheercommissie centrale kas predikantstraktementen (hierna: de beheercommissie),
- het verweerschrift van 23 maart 2021 van de beheercommissie,
- de brief van 6 april 2021 van bezwaarden,
- de brief van 21 april 2021 van de beheercommissie.

1.2 Het generale college heeft geen aanleiding gezien betrokkenen in de gelegenheid te stellen hun inzichten mondeling toe te lichten. Zij hebben daar ook niet om verzocht.

2 De feiten

2.1 Aan de Gereformeerde Kerk t (hierna: de gemeente) zijn drie predikanten verbonden. Een van hen, ds. [A], was voor 100% van de werktijd werkzaam. Wegens langdurige arbeidsongeschiktheid is hij vanaf 1 mei 2018 voor slechts 40% van de werktijd aan gemeente verbonden.

2.2 Vanaf 1 mei 2018 heeft de beheercommissie bij maandelijkse facturen aan de gemeente een vacaturebijdrage in rekening gebracht, berekend op de grondslag van het bestaan van een vacature voor 60% van de werktijd als gevolg van de gedeeltelijke losmaking van ds. [A]. De gemeente heeft deze vacaturebijdrage steeds betaald, tot in totaal € 10.518,90.

2.3 Bezwaarden deden op 27 oktober 2020 aan de beheercommissie een gemotiveerd verzoek de betaalde vacaturebijdrage terug te betalen. In haar brief van 24 februari 2020 deelde de beheercommissie aan bezwaarden mee dit verzoek te hebben afgewezen.

3 De gronden van het bezwaar

- 3.1 Al in hun verzoek tot terugbetaling van de vacaturebijdrage hebben bezwaarden gewezen op de gevolgen voor de gemeente van de gedeeltelijke afkeuring van ds. [A] . Zo zijn onder meer extra kosten gemaakt voor uitbreiding van de werktijd van pastorale medewerkers in het belang van de continuïteit van het pastoraat in de gemeente.
- 3.2 Met erkenning van hun eigen verantwoordelijkheid voeren bezwaarden aan de betrokkenheid van de Protestantse Kerk te hebben gemist. Deze professionele organisatie kent de in dit geval toepasselijke regelingen goed en was ook bekend met de gedeeltelijke afkeuring van ds. [A] . De beheercommissie heeft de grenzen van de redelijkheid en billijkheid overschreden door meer dan twee jaar maandelijks de vacaturebijdrage in rekening te brengen zonder bezwaarden te wijzen op de financiële gevolgen. Het besluit tot afwijzing van het verzoek de vacaturebijdrage terug te betalen is zeer formeel en afstandelijk.

Bezwaarden missen in dit besluit enige vorm van compassie en zelfreflectie van de beheercommissie.

- 3.3 Bezwaarden vragen het generale college de zaak nog eens objectief te beoordelen.

4 De beoordeling

- 4.1 Bezwaarden betwisten niet dat de beheercommissie vanaf 1 mei 2018 de vacaturebijdrage in rekening heeft gebracht en berekend in overeenstemming met de daarvoor geldende regeling.
- 4.2 Hetgeen bezwaarden in bezwaar aanvoeren komt erop neer dat naar hun inzicht de beheercommissie - bij een afweging van de betrokken belangen - in redelijkheid niet tot het besluit had kunnen komen hun verzoek tot terugbetaling van de vacaturebijdrage af te wijzen. Het generale college volgt hierin bezwaarden niet en neemt hierbij in het bijzonder het volgende in aanmerking.
- 4.3 De omslagregeling predikantstraktementen verplicht gemeenten om mutaties in de bezetting van predikantsplaatsen die gevolgen kunnen hebben voor de berekening van de bijdrage aan de centrale kas voor de predikantstraktementen te melden aan de beheercommissie binnen een termijn van zes maanden. Deze termijn geeft enerzijds gemeenten ruim voldoende tijd om mutaties te melden en voorkomt anderzijds dat de beheercommissie over een lange tijd in het verleden genooddaakt is de bijdrage aan de centrale kas aan te passen. De omslagregeling kent geen hardheidsclausule.
- 4.4 Op de maandelijkse facturen van de beheercommissie aan een gemeente voor de bezettingsbijdrage en de vacaturebijdrage wordt met naam gespecificeerd voor welke predikanten deze bijdragen in rekening worden gebracht. Zo moet vanaf 1 mei 2018 het voor bezwaarden kenbaar zijn geweest dat voor de gedeeltelijke vacature een vacaturebijdrage verschuldigd was. Niettemin hebben bezwaarden nagelaten tijdig de beheercommissie erover in te lichten dat die vacature niet zou worden vervuld. Ook hebben zij bij haar niet geïnformeerd hoe de heffing van de vacaturebijdrage zou kunnen worden voorkomen of beperkt.

- 4.5 De beheercommissie heeft jaarlijks te maken met het ontstaan van een groot aantal vacatures die moeten leiden tot aanpassing van bezettingsbijdrage en tot het in rekening brengen van een vacaturebijdrage. Met het oog op de uitvoerbaarheid van de toepasselijke omslagregeling en de wenselijkheid om gemeenten gelijk te behandelen, is het niet onredelijk dat de beheercommissie in de door bezwaarden aangevoerde omstandigheden geen grond heeft gevonden om over te gaan tot terugbetaling van de terecht in rekening gebrachte vacaturebijdrage.
- 4.6 Naar het oordeel van het generale college is de weigering om de vacaturebijdrage terug te betalen niet een besluit waartoe de beheercommissie - bij een afweging van de betrokken belangen - in redelijkheid niet had kunnen komen. Hoezeer het generale college ook begrip kan opbrengen voor de gevolgen die de arbeidsongeschiktheid van een van de aan haar verbonden predikanten heeft voor de gemeente, leidt hetgeen bezwaarden hebben aangevoerd niet tot een ander oordeel.
- 4.7 Het generale college zal het bezwaar ongegrond verklaren.

5 De beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen

- verklaart het bezwaar ongegrond;
- bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de Kerk komen.

Aldus gewezen op 14 juni 2021

door de leden van het GCBG

UITGEGEVEN VOOR AFSCHRIFT

Verzonden op: 14 juni 2021

**HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN GESCHILLEN IN DE
PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND**

2021.07

Uitspraak op het beroep van de kerkenraad wijk 2 van de Protestantse gemeente te [...] (appellant)

1. De procedure

- 1.1. De procedure ziet op een besluit over de [...]. Een lid van de Hervormde wijkgemeente 2 van de gemeente heeft tegen het besluit bezwaar gemaakt, bij het classicale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Zuid-Holland. Het classicale college heeft het bezwaar gegrond verklaard en het besluit vernietigd. Appellant heeft tegen de uitspraak van het classicale college beroep ingesteld bij het generale college.
- 1.2. Het generale college heeft kennis genomen van:
- de uitspraak waarvan beroep, van 17 februari 2021;
 - het beroepschrift van 9 maart 2021;
 - het verweerschrift van 21 maart 2021; en
 - de stukken die het classicale college het generale college in deze zaak heeft doen toekomen.
- 1.3. Betrokkenen hebben niet verzocht in de gelegenheid te worden gesteld hun inzichten mondeling toe te lichten en het generale college ziet daartoe evenmin ambtshalve aanleiding.

2. De bestreden uitspraak en de gronden van het beroep

- 2.1. Het classicale college heeft het volgende overwogen. Het besluit over de [...] is genomen door het Centraal Hervormd Moderamen van de gemeente (CHM). De kerkorde biedt geen grondslag voor het instellen van een moderamen van twee wijkkerkenraden, zoals het CHM. Het CHM is dus niet bevoegd ingesteld en niet bevoegd het bestreden besluit te nemen. Het classicale college heeft het bezwaar gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd.
- 2.2. Appellant bestrijdt dat het bestreden besluit is genomen door het CHM. Volgens appellant is het besluit genomen door beide wijkkerkenraden, waaronder hemzelf.

3. De beoordeling

- 3.1. Volgens ordinantie 12-8-1 van de kerkorde kunnen de volgende betrokkenen bij het generale college in beroep gaan van een uitspraak van een classicaal college voor de behandeling van bezwaren en geschillen:
- degene die een bezwaar maakte of een geschil aanbracht,
 - bij bezwaren, het lichaam waarvan het besluit bij de behandeling van het bezwaar in het geding was, of

- bij geschillen, degene met wie het geschil bestond.

Hieruit volgt dat in deze zaak het lichaam waarvan het besluit bij de behandeling van het bezwaar in het geding was, in beroep kon gaan bij het generale college.

3.2. Het klassicale college heeft een besluit van het CHM vernietigd. Tegen dat besluit was bezwaar gemaakt. Een besluit van appellant was dus niet in het geding. Hieruit volgt dat appellant niet in beroep kon gaan tegen de uitspraak en dat hij niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in zijn beroep. Het generale college overweegt ten overvloede dat het geen oordeel geeft over de vraag of een besluit over de [...] is genomen door appellant en dat bij de uitspraak waartegen beroep is aangetekend geen besluit is vernietigd van appellant.

4. De beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen:

- verklaart appellant niet-ontvankelijk in zijn beroep; en
- bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de Kerk komen.

Aldus gewezen op 14 juni 2021

door de leden van het GCBG

UITGEGEVEN VOOR AFSCHRIFT

Verzonden op: 14 juni 2021

**DE VOORZITTER VAN HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN
EN GESCHILLEN IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND**

2021.08S

Uitspraak _____ op het verzoek van de kerkenraad van de Hervormde Gemeente x te x om
opschorting op grond van ordinantie 12-8-3 (hierna: de kerkenraad)

1. De procedure

1.1. De voorzitter van het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen heeft kennis genomen van:

- a. het per e-mail van 18 mei 2021 verzonden beroepschrift van de kerkenraad gericht tegen de uitspraak van het classicaal college voor de behandeling van bezwaren en geschillen van de classis Delta van 6 mei 2021, nr. 2021/1. Bij die uitspraak is beslist op het bezwaar van x te x (hierna:) gericht tegen het besluit van de kerkenraad van 21 november 2021;
- b. het eveneens per e-mail van 18 mei 2021 door de kerkenraad gedane verzoek, met bijlagen, tot opschorting van de uitspraak van het classicaal college van 6 mei 2021;
- c. het verweer van x, met bijlagen, per e-mail ontvangen op 19 mei 2021.

2. De beoordeling

2.1. Bij de bestreden uitspraak heeft het classicaal college als volgt beslist:

“Het classicaal college voor de behandeling van bezwaren en geschillen van de classis Delta:

- *verklaart de bezwaren van x tegen het besluit van de kerkenraad van de Hervormde Gemeente x van 21 november 2020 gegrond, voor zover daarin is besloten niet te voldoen aan het verzoek om een schriftelijk excuus richting zijn persoon, te publiceren in het kerkblad, en voor zover daarin is besloten niet te benoemen als webbeheerder of jeugdwerker;*
- *vernietigt het besluit van 21 november 2020 in zoverre;*
- *bepaalt dat de kerkenraad in het eerstvolgende gemeenteblad dat onder alle gemeenteleden wordt verspreid, doch uiterlijk 1 juli 2021, publiceert dat x door de kerkenraad in het najaar van 2018 ten onrechte uit zijn functie als webbeheerder is ontheven en bepaalt tevens dat de kerkenraad binnen een week na die publicatie een afschrift daarvan toezendt aan het college;*
- *bepaalt dat, indien de kerkenraad niet uiterlijk 1 juli 2021 de vereiste publicatie heeft verricht, de kerkenraad een dwangsom zal verbeuren van € 250,- per week, met een maximum van € 5.000,-, te betalen aan x;*

- *bepaalt dat de kerkenraad en het college van kerkrentmeesters binnen twee weken na de datum van deze uitspraak aan x alsnog hun schriftelijke excuses aanbieden voor het feit dat de beide, door het college op 12 oktober 2019 vernietigde besluiten niet alleen niet goed zijn gecommuniceerd (niet tijdig, niet persoonlijker niet vergezeld van een formeel schrijven), maar dat bovendien sprake is geweest van onzorgvuldige besluitvorming (zonder hoor en wederhoor), volstrekt onvoldoende motivering en handelen in strijd met het beginsel dat een bevoegdheid niet mag worden gebruikt voor een ander doel dan waarvoor die gegeven is;*
- *bepaalt dat het college van kerkrentmeesters x uiterlijk op 1 juli 2021 benoemt in de functie van webbeheerder, met dien verstande dat de inloggegevens tevens zullen berusten bij een lid van het college van kerkrentmeesters en dat privacygevoelige zaken als e-mailcorrespondentie voldoende zijn afgeschermd, en bepaalt tevens dat het college van kerkrentmeesters uiterlijk op 1 juli 2021 in het gemeenteblad melding zal maken van deze benoeming;*
- *bepaalt dat de kerkenraad x uiterlijk op 1 juli 2021 benoemt in de functie van jeugdwerker, in dezelfde jeugdgroep als waarin hij tot 2018 functioneerde en bepaalt dat de kerkenraad vóór 1 juli 2021 de overige leidinggevenden van deze jeugdgroep over deze benoeming zal informeren."*

- 2.2. Het verzoek strekt ertoe om - kort samengevat - onomkeerbare gevolgen te voorkomen. Voorts heeft de kerkenraad aangevoerd dat voor het opleggen van een dwangsom, zoals het klassicale college heeft bepaald, in de kerkorde geen grondslag bestaat.
- 2.3. Naar verwachting van de voorzitter zal op het beroep van de kerkenraad niet voor 1 juli 2021 zijn beslist. Het beroep zal dan ook zinledig zijn indien reeds hangende de behandeling daarvan de kerkenraad gehouden is te handelen overeenkomstig hetgeen het klassicale college in zijn uitspraak heeft bepaald. De voorzitter merkt hierbij nog op dat voor zover het klassicale college heeft bepaald dat het college van kerkrentmeesters x uiterlijk op 1 juli 2021 benoemt in de functie van webbeheerder, dit college geen partij is bij de door de kerkenraad bestreden uitspraak. Het door x in bezwaar aangevochten besluit betreft uitsluitend een beslissing van de kerkenraad op een door x aan de kerkenraad bij brief van 6 oktober 2020 gedane verzoeken.
- 2.4. Met betrekking tot de door het klassicale college bepaalde dwangsom overweegt de voorzitter dat voor het opleggen van een dergelijke maatregel, gelet op het vergaande en ingrijpende karakter daarvan, is vereist dat daarvoor in de kerkorde een uitdrukkelijke grondslag bestaat. Dat is niet het geval en daarmee is naar het oordeel van de voorzitter die maatregel in strijd met de kerkorde. Zoals het klassicale college in het onderdeel 'De beoordeling' onder 13 van zijn uitspraak heeft overwogen kan, indien een kerkelijk lichaam nalatig blijft in de naleving of tenuitvoerlegging van een beslissing van een college voor de behandeling van bezwaren en geschillen, dit college daarvan mededeling doen aan het daarvoor aangewezen college voor het opzicht, een en ander zoals bepaald in ordinantie 12-6-3.

- 2.5. Het voorgaande leidt ertoe dat het verzoek om schorsing moet worden toegewezen. In aanmerking genomen de onderlinge samenhang van de door het classicale college genomen beslissingen bestaat aanleiding de tenuitvoerlegging van de gehele uitspraak op te schorten totdat op het beroep zal zijn beslist.

3. De beslissing

- _____ De voorzitter van het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen
- schort de tenuitvoerlegging van de uitspraak van het classicale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen van de classis Delta van 6 mei 2021, nr. 2021/1, op tot de uitspraak van het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen op het beroep van de kerkenraad.

Gedaan te Voorburg op 26 mei 2021 door mr. [...] (voorzitter),

Afschrift van deze uitspraak wordt verzonden aan:

UITGEGEVEN VOOR AFSCHRIFT
Verzonden op: 27 mei 2021

HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN GESCHILLEN IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND

2021.09

Uitspraak op het beroep van (appellante)

1. De procedure

1.1. Het generale college heeft kennis genomen van:

- de uitspraak waarvan beroep, van het classicale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Zuid-Holland, gedaan op 17 mei 2021;
- het beroepschrift van 16 juni 2021, zoals aangevuld op 17 en 30 juni 2021;
- het verweerschrift van de kerkenraad van de Evangelisch Lutherse gemeente ;
- de reactie van appellante op het verweerschrift (replik);
- de reactie van verweerder op de repliek; en
- de stukken die het classicale college het generale college heeft doen toekomen.

1.2. Op 26 oktober 2021 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Daarbij was een gemachtigde aanwezig van de zijde van verweerder. Zij heeft een pleitnotitie overgelegd. Hoewel tijdig opgeroepen is appellante zonder voorafgaand bericht niet verschenen.

1.3. Op 27 november 2021 heeft appellante per e-mailbericht gesteld dat zij door ziekte op 26 oktober 2021 was verhinderd en niet op de hoogte van de oproep voor de zitting. Op 2 december 2021 heeft appellante verzocht alsnog te worden gehoord. Het generale college wijst dit verzoek af en overweegt daartoe het volgende.

1.4. Appellante is op 11 oktober 2021 opgeroepen per e-mailbericht naar hetzelfde e-mailadres als appellante gebruikt om met het generale college te corresponderen. Bij aanvang van de mondelinge behandeling op 26 oktober 2021 heeft het generale college telefonisch contact opgenomen met appellante. Zij heeft toen gesteld verhinderd te zijn door ziekte maar niet uitdrukkelijk om aanhouding verzocht. Daarop heeft het generale college de mondelinge behandeling niet aangehouden. Het is de verantwoordelijkheid van een procespartij bereikbaar te zijn gedurende de procedure en bij verhindering, bijvoorbeeld vanwege ziekte, voorafgaand aan de zitting tijdig aanhouding te (laten) verzoeken. Dit geldt te meer voor de partij die de zaak is begonnen, zoals appellante, en in een geval als dit waarin van de andere zijde (verweerder) wel iemand ter zitting is verschenen. Gelet daarop heeft het generale college de mondelinge behandeling niet aangehouden en zal het de mondelinge behandeling evenmin heropenen.

1

2. Het bezwaar en de uitspraak waarvan beroep

2.1. Appellante heeft bij het classicale college bezwaar gemaakt tegen (i) de verkiezing van een diaken en een ouderling-kerkrentmeester, (ii) het verzuim vier jaar lang geen gemeentevergadering te houden en (iii) het verzuim de jaarrekeningen niet ter inzage te leggen. Voorts heeft appellante een aantal andere bezwaren ingediend tegen diverse besluiten van verweerder.

- 2.2. Het classicale college heeft de bezwaren genoemd onder (i) tot en met (iii) ongegrond verklaard en appellante in haar overige bezwaren niet-ontvankelijk verklaard. Het classicale college heeft daartoe overwogen:

‘Als niet of onvoldoende weersproken is komen vast te staan dat de Evangelisch Lutherse gemeentezich al jaren in zorgelijke omstandigheden bevindt door een gering aantal actieve kerkleden en een ontbreken van ambtsdragers, met als gevolg dat al het kerkenwerk neerkomt op de schouders van 2 of 3 personen, waaronder de scriba (...). Naar het College begrijpt, heeft verweerder contact opgenomen met het CCBB en de Classispredikant en te hopen valt dat in overleg tot een werkbare oplossing kan worden gekomen.

Verweerder heeft in de dienst van 20 december 2020 voorgenomen (her)benoeming van ambtsdragers aangekondigd en deze aankondiging herhaald in de nieuwsbrief van 20 december 2020, waarbij tevens gewezen is op de mogelijkheid om “zwaarwegende” bezwaren in te dienen. Deze nieuwsbrief is op verzoek van het College door verweerder aan het College toegezonden.

Hoewel het woord “zwaarwegende” wellicht minder juist is, is voldoende duidelijk dat gemeenteleden bezwaar konden maken tegen de aangekondigde benoeming. Ook zouden gemeenteleden kandidaten hebben kunnen voordragen na de eerste aankondiging.

Het bezwaar tegen de benoeming is in al zijn onderdelen van formele cq procedurele aard.

Bezwaar 2

Hetzelfde geldt voor het bezwaar dat er geen gemeentevergaderingen zijn gehouden en dat een financieel overzicht “zonder goedkeuring van de leden” op internet is gezet.

Verweerder heeft uitgelegd dat gemeentevergaderingen in de laatste jaren steeds slechter werden bezocht en dat verweerder daarom heeft gekozen voor een gesprek na de dienst, bij welke gelegenheid de voorzitter toelichting geeft op alle zaken die in de gemeente aan de orde zijn.

Aannemelijk is, dat daarbij ook de financiële zaken aan de orde komen.

Het College onderkent de zorgelijke situatie waarin de gemeente verkeert en dat het kerkbestuur dat beperkt is tot twee of drie actieve leden, moet roeien met de riemen die het heeft. In dit verband constateert het College dat dankzij de inzet van die paar ambtsdragers het kerkelijk leven doorgang kan vinden. Dat onder deze omstandigheden de Kerkorde op onderdelen mogelijk niet naar de letter wordt gevolgd, kan buiten beschouwing blijven, omdat verweerder in zijn doen en laten in alle redelijkheid naar de geest van de Kerkordelijke bepalingen heeft gehandeld.

(...)

3. Het beroep

- 3.1. Appellante legt aan haar beroep het volgende ten grondslag. Het classicale college heeft ten onrechte een e-mailbericht van 21 januari 2021 niet gedeeld met appellante. Voorts

weersprekt appellante dat de nieuwsbrief van 20 december 2020 door de gemeenteleden is ontvangen, dat gemeentevergaderingen na de eredienst zijn gehouden en dat financiële zaken zijn besproken na de eredienst. Appellante voert verder aan dat het klassicale college haar in de gelegenheid had moeten stellen de bezwaren die volgens het klassicale college vaag en niet nader gespecificeerd zijn, aan te vullen of toe te lichten.

- 3.2. Ten slotte voert appellante diverse gronden aan die betrekking hebben op besluiten waartegen zij geen bezwaar heeft ingediend bij het klassicale college.

4. De beoordeling

- 4.1. Het generale college sluit zich geheel aan bij het oordeel van het klassicale college, zoals hiervoor opgenomen, en de gronden waarop het berust en maakt dat oordeel en die gronden tot de zijne.
- 4.2. In aanvulling daarop overweegt het generale college het volgende.
- 4.3. De beroepsgronden die zien op besluiten waartegen appellante geen bezwaar heeft ingediend bij het klassicale college, kunnen niet tot gegrondverklaring van het beroep leiden. Het klassicale college behoeft geen uitspraak te doen op bezwaren die niet bij hem zijn ingediend.
- 4.4. De klacht van appellante over het, volgens appellante, niet doorgezonden e-mailbericht slaagt evenmin. Het klassicale college heeft zich kennelijk verschreven. De datum van het e-mailbericht waarmee het verweerschrift is ingediend bij het klassicale college is 12 januari 2021 in plaats van 21 januari 2021. Een e-mailbericht van 21 januari 2021 van verweerder aan

het klassicale college heeft het generale college niet aangetroffen in het dossier van het klassicale college. De beroepsgrond dat het klassicale college een e-mailbericht van 21 januari 2021 had moeten delen met appellante mist daarom feitelijke grondslag en slaagt dan ook niet.

- 4.5. Daargelaten dat verweerder voldoende gemotiveerd heeft aangevoerd dat de benodigde mededelingen, anders dan appellante stelt, wel zijn gedaan, is het generale college van oordeel dat appellante niet werkelijk in haar belang is getroffen door de door haar gestelde ontbrekende mededelingen gedurende de verkiezingsprocedure. Zij heeft tijdig bezwaar ingediend bij het klassicale college en is daarin ontvangen. Zij heeft dus haar bezwaren naar voren kunnen brengen en het klassicale college heeft haar bezwaren beoordeeld. De beroepsgrond die betrekking heeft op de bedoelde ontbrekende mededelingen, kan alleen al daarom, bij gebrek aan belang, niet tot gegrondverklaring van het beroep leiden.
- 4.6. Tijdens de mondelinge behandeling door het generale college zijn de door appellante gestelde feiten gemotiveerd betwist. Van de zijde van de kerkenraad is toegelicht dat en waarom sinds 2019 (en mogelijk al sinds 2018) in het voorjaar en najaar gemeentevergaderingen zijn gehouden na de eredienst. Verder is toegelicht dat de voorgenomen begroting en jaarrekening na de eredienst met gemeenteleden zijn besproken en dat daarna in de nieuwsbrief de publicatie daarvan op internet werd vermeld. Gelet daarop -en nog los van de de vraag of appellante gezien het tijdsverloop haar bezwaren tijdig¹ heeft ingediend- is het generale college van oordeel dat het beroep met betrekking tot gemeentevergaderingen en financiële zaken eveneens feitelijke grondslag mist en niet kan slagen.

4.7. Ten slotte voert appellante aan dat het classicaal college haar in de gelegenheid had moeten stellen de in haar bezwaarschrift en haar e-mail van 5 maart 2021 opgesomde overige bezwaren die volgens het classicaal college vaag en niet nader gespecificeerd zijn, aan te vullen of toe te lichten. Wat daarvan zij, de procedure in beroep heeft appellante gelegenheid geboden haar stellingen over deze punten aan te vullen en toe te lichten. Zij heeft daar geen of onvoldoende gebruik van gemaakt. Daarmee is niet aannemelijk geworden dat appellante in dit opzicht daadwerkelijk in haar belang is geschaad en reeds om die reden kan ook deze beroepsgrond niet tot gegrondverklaring leiden.

4.8. Uit het voorgaande volgt dat het beroep ongegrond zal worden verklaard.

5. De beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen

- verklaart het beroep ongegrond;

¹ Ordinantie 12-3-3 van de kerkorde (nadruk gcbg): *'Bezwaren dienen door middel van een bezwaarschrift bij het bevoegde college voor de behandeling van bezwaren en geschillen te worden ingediend binnen dertig dagen na de dag waarop de beslissing werd verzonden of na de dag waarop daarvan redelijkerwijze kennis kon worden genomen. (...)'*

- bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de Kerk komen.

Aldus gewezen op 15 december 2021

door de leden van het GCBG

HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN GESCHILLEN IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND

2021.10

Uitspraak op het beroep van appellant

1. Samenvatting

1.1. Appellant heeft beroep ingesteld tegen een uitspraak van het klassicale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Zuid-Holland. Die uitspraak ziet op de bezwaren van appellant tegen zeven besluiten genomen in de Protestantse gemeente

1.2. De bestreden besluiten betreffen (i) de vaststelling van jaarrekeningen over 2019 en begrotingen voor 2021 van de gemeente, diaconie en twee wijkgemeenten en (ii) het afschaffen van avonddiensten op Eerste Kerstdag 2020 en de vaststelling van het aantal kerkdiensten in 2021.

1.3. Het klassicale college heeft het bezwaar tegen de jaarrekening over 2019 van de twee wijkgemeenten ongegrond verklaard en appellant voor het overige niet-ontvankelijk verklaard.

1.4. Het generale college komt in deze uitspraak tot het oordeel dat de bestreden besluiten appellant niet hebben getroffen in zijn werkelijk belang of kerkelijke verantwoordelijkheid dan wel dat zijn belang in beroep is komen te vervallen. Om die reden wordt hij in zijn beroep niet-ontvankelijk verklaard en worden zijn bezwaren niet (alsnog) inhoudelijk beoordeeld.

2. De procedure

2.1. Het generale college heeft kennis genomen van:

- de uitspraak waarvan beroep, gedaan op 28 juni 2021,
- het beroepschrift van 22 juli 2021,
- het verweerschrift van 15 september 2021 en
- de stukken die het klassicale college het generale college heeft doen toekomen.

2.2. Op 23 maart 2022 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Daarbij waren aanwezig appellant en verweerder

Tijdens de mondelinge behandeling zijn pleitnota's overgelegd en voorgedragen door appellant en verweerder

3. De feiten

3.1. De Protestantse gemeente bestaat uit drie wijkgemeenten. Appellant is lid van een van de wijkgemeenten. De moderamina van de wijkkerkenraden vergaderen gezamenlijk;

3.2. Appellant heeft sinds juli 2019 meer dan vijftien bezwaren ingediend tegen besluiten genomen in de gemeente. In die zaken hebben het klassicale college en het generale college twaalf keer uitspraak gedaan.¹ Aanvankelijk richtte appellant zijn bezwaren op besluiten die betrekking hadden op het plaatsen van beamers. Inmiddels richten de bezwaren zich vooral tegen besluiten tot vaststelling van een jaarrekening of een begroting. Desgevraagd heeft appellant verklaard dat hij naar aanleiding van de besluitvorming over de beamers de jaarrekeningen is gaan raadplegen. Momenteel heeft het klassicale college opnieuw bezwaren van appellant in behandeling, gericht tegen besluiten tot vaststelling van jaarrekening en begroting.

4. Het beroep

4.1. Appellant heeft zijn beroepschrift onderverdeeld in eenentachtig punten. Een groot deel van de gronden die hij daarmee aanvoert kunnen als volgt worden samengevat.

- 4.2. Het klassicale college heeft ten onrechte nagelaten onderzoek te doen naar de bestreden besluiten en ten onrechte niet de data daarvan vermeld. Voorts heeft klassicale college ten onrechte nagelaten alle bestreden posten te vermelden in zijn uitspraak, heeft het ten onrechte overwogen dat appelland onderdelen van het verweer niet of onvoldoende heeft weersproken en dat tijdens het inzagemoment bepaalde zaken zijn besproken en heeft het ten onrechte geen oordeel gegeven over alle door appelland bestreden onderdelen van de jaarrekening van de hervormde wijkgemeenten. Verder bestrijdt appelland het oordeel van het klassicale college dat bij de vaststelling van de jaarrekening van het cluster Hervormd voldoende zorgvuldigheid is betracht, dat de FRIS-methode niet verplicht is voor die jaarrekening en dat de kerkenraad heeft gecontroleerd of de uitgaven in overeenstemming met de begroting zijn gedaan. Ook heeft het klassicale college ten onrechte niet getoetst of het is toegestaan een deel van de uitgaven en inkomsten niet in de jaarrekening op te nemen.
- 4.3. Met betrekking tot een aantal posten voert appelland aan dat het klassicale college onderzoek daarnaar had moeten doen, bijvoorbeeld met betrekking tot:

- het te laag in de jaarrekening vermelde bedrag aan inkomsten uit aandelen,

¹ Het klassicale college heeft uitspraak gedaan op 10 oktober 2019 (CCBG ZH 2019-223), 28 december 2019 (CCBG ZH 2019-231), 23 december 2020 (CCBG ZH 2019-232), 23 december 2020 (CCBG ZH 2019-228 en 2019-229), 28 december 2020 (CCBG ZH 2019-231), 28 december 2020 (CCBG ZH 2019-233), 17 februari 2021 (CCBG ZH 2019-234) en 28 juni 2021 (CCBG ZH 2020-239, -240, -245, -246, -247, -248 en 2021-250, de bestreden uitspraak in deze zaak). Het generale college heeft uitspraak gedaan op 2 november 2020 (GCBG 13/19), 14 juni 2021 (GCBG 2021.02), 14 juni 2021 (GCBG 2021.07) en 29 september 2021 (GCBG 2021.02H).

2

- het niet vermelden van de niet-diaconale doorzendcollecten,
- het te laag vermelden van de collecteopbrengsten voor de eigen gemeente,
- het niet vermelden van een legaat van 2.000 euro,
- het onvolledige overzicht van de bankrekeningen en de saldi op de bankrekeningen,
- het niet vermelden van het bedrag aan uitstaande collectebonnen,
- het niet vermelden van de uitgaven aan een orgel,
- het niet vermelden van uitgaven in verband met de verkoop van voormalige kosterswoningen, - het niet vermelden van door gemeenteleden betaalde eigen bijdragen,
- het niet vermelden van de aan organisten betaalde bedragen,
- het niet vermelden van de uitgaven ten behoeve van de zending,
- het niet vermelden van het voor het afscheid van de predikant gegeven bedrag,
- het vermelden van een te hoog bedrag aan niet-diaconale giften en
- het vermelden van te hoge belastingen voor opstal in het bezit van de gemeente.

4.4. Appelland meent voorts dat hij ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard in zijn bezwaren gericht tegen de besluiten die volgens hem door het centraal hervormd moderamen zijn genomen.

5. Beoordeling

- 5.1. Het generale college stelt bij de beoordeling van het beroep het volgende voorop. Ordinantie 12-3-2 van de kerkorde regelt de mogelijkheid van bezwaar tegen de vaststelling van de begroting en jaarrekening van de gemeente.
- 5.2. Het voorstel voor deze bepaling is destijds door het generale college voor de kerkorde als volgt toegelicht:

'(...) Bij de vaststelling van de jaarrekening zal er niet snel sprake zijn van een werkelijk belang van gemeenteleden, maar bij de vaststelling van de begroting kan daar wel sprake van zijn. En in ieder geval is er sprake van kerkelijke verantwoordelijkheid: gemeenteleden zijn mee verantwoordelijk voor het reilen en zeilen van de gemeente. (...) Indien de kerkenraad op zorgvuldige wijze de belangen heeft afgewogen, zullen bezwaren al snel ongegrond zullen zijn (...)' (GCKO-dossier 12-08)

Mede gelet op deze toelichting is voor ontvankelijkheid van een bezwaar tegen de vaststelling van een jaarrekening of begroting vereist dat het bezwaar ziet op onderdelen van de begroting

of jaarrekening die van belang zijn voor het leven en werken van de (wijk)gemeente. Indien daarvan sprake is, wordt aan een inhoudelijke beoordeling toegekomen.

- 5.3. Tegen deze achtergrond gezien heeft appellant onvoldoende onderbouwd dat hij in zijn werkelijk belang of kerkelijke verantwoordelijkheid is getroffen door de besluiten tot vaststelling van de jaarrekeningen of begrotingen. De rode draad door zijn bezwaren is een gebrek aan vertrouwen in zijn (wijk)kerkenraad dat is terug te voeren op het eerder tevergeefs door hem bestreden besluit beamers te installeren en andere hem onwelgevallige besluiten. Appellant gebruikt het middel van bezwaar tegen de vaststelling van jaarrekening of begroting in wezen om zijn onvrede daarover bij herhaling te uiten. De handelwijze van appellant komt erop neer dat hij telkens jaarrekeningen en begrotingen napluist op vermeende fouten om vervolgens tal van klachten aan te voeren die in de kern genomen erop neerkomen dat hij meer verbijzondering wenst zodat hij bepaalde specifieke uitgaven en inkomsten tot in detail kan traceren. Hoewel in het algemeen niet is uit te sluiten dat een dergelijke klacht inhoudelijk moet worden beoordeeld (zoals eerder ook al is gedaan door het generale college en het klassicale college), gaat dat in dit specifieke geval niet op, gelet op de bijzondere achtergrond van de bezwaren van appellant in combinatie met het gebrek aan gewicht van de door hem gestelde tekortkomingen. De bestreden besluiten die betrekking hebben op de jaarrekeningen en begrotingen hebben appellant daarom niet in zijn werkelijk belang of kerkelijke verantwoordelijkheid getroffen. Het klassicale college had hem dan ook in al zijn bezwaren tegen die besluiten niet-ontvankelijk dienen te verklaren. Het generale college zal daartoe alsnog overgaan en appellant niet-ontvankelijk verklaren in zijn beroep.
- 5.4. Het klassicale college heeft appellant niet-ontvankelijk verklaard in zijn bezwaar tegen het besluit tot het afschaffen van avonddiensten op Eerste Kerstdag in 2020 en de vaststelling van het aantal kerkdiensten in 2021. Het klassicale college heeft daartoe overwogen dat het bestreden besluit volgens appellant is genomen door het centraal hervormd moderamen terwijl niet vast is komen te staan dat dit moderamen enig besluit als vorenbedoeld heeft genomen. Wat hiervan zijn, inmiddels is 2021 verstreken en kunnen de gevolgen van het bestreden besluit niet meer ongedaan worden gemaakt. Appellant wordt daarom niet meer door dat besluit getroffen in zijn werkelijk belang of kerkelijke verantwoordelijkheid. Appellant heeft dan ook geen belang meer bij dit onderdeel van zijn beroep en zal daarom eveneens daarin niet-ontvankelijk worden verklaard.
- 5.5. Tot slot overweegt het generale college het volgende. De vele procedures die appellant inmiddels aanhangig heeft gemaakt hebben geleid tot een onevenredige belasting van het bestuur van de gemeente dat bij herhaling met de nodige zorgvuldigheid zijn klachten heeft trachten af te doen. Dit klemmt temeer waar het gaat om kerkelijke lichamen die worden bemenst door vrijwilligers met een beperkte beschikbaarheid. Het generale college onderkent dat deze beschikbaarheid niet onbegrensd is. Deze begrenzing is bereikt als wat appellant vraagt van zijn (wijk)gemeente disproportioneel is en het aanspannen van procedures mede lijkt te zijn ingegeven door de wens uiting te geven aan gevoelens van wantrouwen en onbehagen. Dit is niet legitiem binnen een kerkelijke gemeenschap. Het generale college acht het, gelet op de frequentie en inhoud van de ingediende stukken, aannemelijk dat appellant, door middel van de vele procedures die hij aanhangig heeft gemaakt, de (wijk)gemeente wil dwingen de financiële administratie en verslaglegging zo in te richten als hem dat goeddunkt. Het komt het generale college voor dat de begrenzing van het gebruiken van dit drukmiddel inmiddels is bereikt en dat het indienen van nieuwe bezwaarschriften en beroepschriften als oneigenlijk gebruik van rechtsmiddelen kan worden gekwalificeerd (vgl. GCBG 15/12 en 19/12). In dit kader wijst het generale college erop dat een college voor de behandeling van bezwaren en geschillen bevoegd is om, voordat het een bezwaar- of beroepsschrift in behandeling neemt, van degene die het heeft ingediend de storting te verlangen van een door het college te bepalen bedrag, ter voorziening in de kosten van de behandeling (artikel 22, derde en zesde lid, Generale regeling 11 Kerkelijke rechtspraak). Gezien de proceshouding van appellant is niet uit te sluiten dat in de toekomst een dergelijke storting van hem zal worden verlangd.
6. De beslissing
- Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen
- verklaart appellant niet-ontvankelijk in zijn beroep en
 - bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de Kerk komen.

Aldus gewezen op 10 mei 2022
door de leden van het GCBG

HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN GESCHILLEN IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND

2021.17

Uitspraak op het beroep van appelland

1. De procedure

- 1.1. Bij e-mail van 17 november 2021 heeft appelland beroep ingesteld tegen de uitspraak van het classicale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen in Zuid-Holland van 19 oktober 2021, nr 2021-253. Bij die uitspraak is beslist op het bezwaar van appelland tegen het besluit van de kerkenraad van van 15 april 2021 tot vaststelling van een nieuwe plaatselijke regeling.
- 1.2. De kerkenraad, voornoemd, heeft bij e-mail van 11 december 2021 een verweerschrift ingediend.
- 1.3. Het generale college heeft kennis genomen van de stukken die het classicale college ter beschikking stonden.
- 1.4. Het generale college heeft, gelet op hetgeen hieronder is overwogen, geen aanleiding gezien betrokkenen in de gelegenheid te stellen hun standpunten mondeling toe te lichten. Zij hebben daar ook niet om verzocht.

2. De beoordeling

- 2.1. Het classicale college heeft bij zijn aangevallen uitspraak het bezwaar van appelland tegen het besluit van de kerkenraad tot vaststelling van een nieuwe plaatselijke regeling ongegrond verklaard. Daartoe heeft het classicale college als volgt overwogen:
 - Het college ziet in de overgelegde stukken geen aanleiding om vast te stellen dat het voor de gemeente niet duidelijk kon zijn of en hoe zij konden reageren op het voornemen van verweerder om een nieuwe Plaatselijke regeling vast te stellen. Bezwaarde heeft hier ook gebruik van gemaakt en heeft zijn zienswijze gegeven.
 - Het college is voorts van oordeel dat de enkele omstandigheid dat de besluitvorming kort na ontvangst van de zienswijze van bezwaarde heeft plaatsgevonden niet met zich brengt dat die zienswijze daarbij niet voldoende betrokken is geweest en dat de besluitvorming daarmee onzorgvuldig zou zijn geweest. De zienswijze van bezwaarde besloeg twee pagina's, de vragen en standpunten van bezwaarde in die zienswijze waren daarin helder verwoord en konden daarom in de besluitvorming worden betrokken en verweerder stelt dat dit ook is gebeurd.
 - Ten aanzien van het bezwaar dat in de nieuwe Plaatselijke regeling de notulen van verweerder niet langer openbaar zijn, overweegt het college het volgende. Er is geen bepaling in de Kerkorde waaruit volgt dat notulen van de vergadering van een kerkenraad, of van enige andere ambtelijke vergadering, openbaar dienen te zijn. Dat is ook niet onbegrijpelijk nu in ambtelijke vergaderingen regelmatig over personen en over gevoelige en vertrouwelijke zaken moet worden gesproken en de leden van die vergaderingen zich vrij moeten voelen om zich daarover uit te spreken. Uiteraard is

wel van belang dat een gemeente wordt geïnformeerd over de besluiten die een kerkenraad heeft genomen, maar daarin is voorzien in de nieuwe Plaatselijke regeling van verweerder.

- 2.2. Hetgeen appellant in beroep heeft aangevoerd komt neer op een herhaling van hetgeen hij in bezwaar naar voren heeft gebracht.
- 2.3. Ook hetgeen de kerkenraad thans in verweer heeft opgemerkt is in feite een herhaling van hetgeen als verweer bij het klassicale college is ingebracht.
- 2.4. Het generale college sluit zich aan bij het oordeel van het klassicale college en de gronden waarop dat oordeel berust en maakt dat oordeel en die gronden tot de zijne. In hetgeen in beroep is aangevoerd ziet het generale college geen grond voor het oordeel dat de uitspraak van het klassicale college geen stand kan houden. Appellant heeft in beroep nog aangevoerd dat het klassicale college in de uitspraak niet op alle door hem in bezwaar naar voren gebrachte punten is ingegaan. Het generale college ziet hierin, wat daarvan ook zij, evenwel geen grond voor het oordeel dat de beslissing van het klassicaal college geen stand kan houden. Het beroep tegen de aangevallen uitspraak zal dan ook ongegrond worden verklaard.

3. De beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen:

- verklaart het beroep ongegrond;
bepaalt dat de kosten van de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de Kerk komen.

Aldus gewezen op 8 februari 2022

door de leden van het GCBG

HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN GESCHILLEN IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND

2021.14

Uitspraak op het beroep van de kerkenraad van de wijkgemeente

1. Procedure

1.1 Het generale college heeft kennis genomen van:

- het per e-mail op 16 oktober 2021 verzonden beroepschrift met bijlagen van de kerkenraad van de wijkgemeente (hierna: de kerkenraad) tegen de uitspraak van het klassicale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen Overijssel-Flevoland, verzonden op 27 september 2021, waarbij is beslist op het bezwaar van de kerkenraad tegen het besluit van de algemene kerkenraad (hierna: AK) van 3 juni 2021 (hierna: het bestreden besluit);
- het verweer van de AK, per e-mail ontvangen op 28 oktober 2021;
- de reactie van de kerkenraad op het verweerschrift van de AK, per e-mail verzonden op 28 oktober 2021;
- de stukken die het klassicale college aan het generale college heeft doen toekomen.

1.2 Het generale college heeft geen aanleiding gezien betrokkenen in de gelegenheid te stellen hun standpunten mondeling toe te lichten. Zij hebben daar ook niet om verzocht.

2 Beoordeling

2.1 Aan de uitspraak van het klassicale college ontleent het generale college het volgende:

‘2.2. De Protestantse Gemeente – hierna: “de PG” – bestaat uit vijf wijkgemeenten: de

2.3. Al enkele jaren is binnen de PG een proces van besluitvorming gaande over herstructurering van de gemeente, waaronder samengaan van wijkgemeenten en de vraag welke kerkgebouwen in gebruik blijven en welke worden gesloten c.q. afgestoten. Bezwaarde heeft zich in dit proces van meet af aan op het standpunt gesteld dat hij een aparte positie diende te hebben, vanwege het feit dat hij een eigen confessioneel-evangelische identiteit heeft en sterk missionair gericht is, dat hij zich daarmee onderscheidt van de andere wijkgemeenten en dat de ontplooiing en opbouw van de wijkgemeente nauw verbonden is met deze identiteit.

2.4. Op 5 maart 2021 heeft bezwaarde aan het breed moderamen van de klassicale vergadering – hierna: “het breed moderamen” – een verzoek gedaan tot de vorming van een gemeente van bijzondere aard. Bezwaarde heeft tevens zijn participatie in het project “Loslaten en opnieuw beginnen” beëindigd.

(...)

2.6. In zijn vergadering van 3 juni 2021 heeft de AK een notitie behandeld en vastgesteld in reactie op het verzoek van bezwaarde tot de vorming van een

gemeente van bijzondere aard. In deze notitie is onder meer het volgende opgenomen:

(...).

Als de aanvraag van de wijkkerkenraad door het breed moderamen wordt gehonoreerd dan is de AK van mening dat de huidige wijkgemeente blijft bestaan tot nader order. Dit betekent concreet dat de pastorale zorg geregeld moet worden, er kerkdiensten (ruimte) moeten zijn, er een nieuwe kerkenraad moet worden samengesteld etc. Ook in de transitiefase zal er aandacht moeten zijn voor pastorale zorg.

(...).

Derhalve verzoekt de AK aan het moderamen om

3) - bovenstaande te communiceren aan alle PG-leden;

- om de pastorale zorg te regelen voor leden van genoemde wijkgemeente die zich niet meer vertegenwoordigd voelen door de eigen wijkkerkenraad/predikant;

- om na te denken over voorzieningen, die getroffen moeten worden bij vertrek van de wijkkerkenraad/predikant van deze gemeente.'

- 2.2 De kerkenraad kan zich, voor zover hier van belang, niet verenigen met onderdeel 3 van de hierboven aangehaalde notitie, in het bijzonder het verzoek van de AK aan het moderamen om de pastorale zorg te regelen voor leden van de wijkgemeente die zich niet meer vertegenwoordigd voelen door de eigen wijkkerkenraad/predikant.
- 2.3 Het classicale college heeft dit verzoek, waaraan feitelijk ook uitvoering is gegeven, aangemerkt als een besluit waartegen bezwaar mogelijk is.
- 2.4 Het classicale college heeft het bezwaar van de kerkenraad zoals hierboven weergegeven ongegrond verklaard en heeft daartoe het volgende overwogen (waarbij de kerkenraad als bezwaarde is aangeduid):

'4.9. Ordinantie 4-7 omschrijft de taak van de kerkenraad. Lid 2 bepaalt dat die taak toekomt aan de wijkkerkenraad, tenzij die aan de algemene kerkenraad is toevertrouwd. In de plaatselijke regeling is niet bepaald dat die taak aan de algemene kerkenraad toevertrouwd wordt, zodat in beginsel die taak aan bezwaarde toekomt. De taak die krachtens deze bepaling aan de wijkkerkenraad toekomt omvat onder meer de zorg voor de missionaire, diaconale en pastorale arbeid en de geestelijke vorming. Lid 2 bepaalt tevens dat de algemene kerkenraad tot taak heeft: het treffen van voorzieningen ten behoeve van de gemeente in haar geheel, waar het nodig is om recht te doen aan de binnen de gemeente voorkomende kerkelijke verscheidenheid. De AK heeft derhalve de zorg voor het geheel van de gemeente.

4.10. Bezwaarde heeft een verzoek bij het breed moderamen ingediend tot vorming van een gemeente van bijzondere aard. Daarmee heeft hij de beslissing genomen om zich los te maken van de PG. In zijn schrijven van maart-april 2021 heeft bezwaarde de leden van wijkgemeente uitdrukkelijk gevraagd zich uit te spreken over de vraag of zij meegaan naar de gemeente van bijzondere aard. Dit verzoek aan de leden is gedaan zonder overleg met de AK.

4.11. Een deel van de wijkgemeente wenst niet mee over te gaan naar de gemeente van bijzondere aard. Deze groep wil deel blijven uitmaken van de PG. Bezwaarde erkent dat het enkele tientallen zijn. De AK heeft onbetwist op de hoorzitting gesteld dat hij voor inmiddels zo'n 20-25 leden van de wijkgemeente pastorale zorg heeft geregeld. Dit gebeurt op uitdrukkelijk verzoek van deze gemeenteleden; zij wensen geen pastorale zorg te ontvangen van bezwaarde. De AK heeft toegelicht dat de gegevens betreffende deze personen niet gedeeld mogen worden met bezwaarde. Tenzij deze gemeenteleden expliciet toestemming aan de AK hebben gegeven om hun gegevens te delen met bezwaarde, kan de AK die gegevens niet doorgeven aan bezwaarde. Ook de privacyvoorschriften in de AVG verzetten zich daartegen.

4.12. De stelling van bezwaarde dat het zijn taak is om de betreffende leden pastorale zorg te geven en met hen in gesprek te gaan kan niet gevolgd worden waar leden van de wijkgemeente dat niet wensen als gevolg van de stap die bezwaarde heeft gezet om zich los te maken van de PG. Dan is het de verantwoordelijkheid van de AK om uitvoering te geven aan zijn taak volgens Ordinantie 4-7-2. Deze groep gemeenteleden dreigt anders tussen wal en schip te geraten. In zo'n situatie heeft de AK derhalve de taak, en is hij ook gehouden, voorzieningen te treffen, zoals hij die heeft getroffen, teneinde de continuïteit van de pastorale zorg te waarborgen.

4.13. Gelet op de verantwoordelijkheid van de AK in dezen kan hij dat ook binnen de PG communiceren.'

- 2.5 Zoals uit de hierboven weergegeven uitspraak blijkt, heeft het klassicale college zijn beslissing gebaseerd op de uitleg van ordinantie 4-7.
- 2.6 Dienaangaande voert de kerkenraad in beroep aan -kort samengevat weergegeven- dat de bedoeling van ordinantie 4-7-2 is dat aan de binnen de gemeente voorkomende kerkelijke verscheidenheid recht wordt gedaan waarbij gedacht wordt aan minderheidsgroepen of verscheidenheid in geloofsbeleving/modaliteit en niet dat dat de AK de zorg heeft voor het geheel van de gemeente.
- 2.7 De AK stelt zich in verweer achter de uitspraak van het classicaal college.
- 2.8 Het generale college is van oordeel dat de beslissing van het klassicale college juist is en op goede gronden berust. De kerkenraad van de wijkgemeente heeft een verzoek ingediend tot vorming van een gemeente van bijzondere aard. Vast staat dat een aantal gemeenteleden van deze wijkgemeente deel wil blijven uitmaken van de Protestantse Gemeente. Zij weten zich niet meer vertegenwoordigd door de eigen kerkenraad en predikant en wensen van hen geen pastorale zorg meer te ontvangen. Het besluit houdt een regeling in voor pastorale zorg voor deze leden. De regeling betreft een aanbod en het is aan hen om daar al dan niet gebruik van te maken. Om hoeveel personen het hier gaat en wie dat zijn acht het generale college niet van belang. Evenmin acht het generale college van belang dat deze personen hun moeite niet aan de kerkenraad kenbaar hebben gemaakt zoals in beroep is aangevoerd. Met het klassicale college is het generale college van oordeel dat de AK in de gegeven omstandigheden met een beroep op ordinantie 4-7-2 op goede gronden een regeling heeft getroffen teneinde te voorkomen dat gemeenteleden van pastorale zorg verstoken blijven en waarmee de continuïteit van de pastorale zorg wordt gewaarborgd.
- 2.9 Hetgeen de kerkenraad overigens in beroep nog heeft aangevoerd leidt niet tot een ander oordeel. Het beroep is dan ook ongegrond.

3 Beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen:

- verklaart het beroep ongegrond;
- bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de Kerk komen.

Aldus gewezen op 17 januari 2022

door mr. (voorzitter) en mr.....
(secretaris)

HET GENERALE COLLEGE VOOR DE BEHANDELING VAN BEZWAREN EN GESCHILLEN IN DE PROTESTANTSE KERK IN NEDERLAND

2021.16

Uitspraak op het beroep van appellant

1. De procedure

- 1.1. Het generale college heeft kennisgenomen van:
 - de uitspraak waarvan beroep, van het klassicale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen classis Gelderland (het klassicale college), gedaan op 20 oktober 2021;
 - het beroepschrift van 02 november 2021;
 - het verweerschrift van de kerkenraad de PG (de kerkenraad) van 18 november 2021;
 - de stukken die het klassicale college het generale college heeft doen toekomen.
- 1.2. Geen van de partijen heeft om een mondelinge behandeling van het beroep gevraagd. Het generale college ziet geen aanleiding om een mondelinge behandeling te houden. Er zal daarom meteen een beslissing gegeven worden, omdat het generale college van oordeel is dat daarvoor voldoende informatie voorhanden is.

2. De feiten

- 2.1. Appellant en zijn echtgenote leven al geruime tijd in onmin met hun buurvrouw. In 2018 heeft appellant de kerkenraad verzocht om de column van de buurvrouw in het kerkblad te staken, dan wel hem ruimte te (laten) geven in het kerkblad te reageren op wat de buurvrouw schrijft. Dit verzoek is destijds afgewezen, omdat de columns niet van zodanig kwetsende aard zijn dat de kerkenraad in redelijkheid gehouden was de redactie van het blad te gebieden de columns te staken. Het bieden van een gelegenheid een weerwoord te geven kon de kerkenraad eveneens in redelijkheid weigeren, omdat dit - onweersproken - persoonlijk zou worden.

3. Het geschil en de uitspraak waarvan beroep

- 3.1. Eind 2020 zou de buurvrouw appellant op straat hebben uitgescholden voor hoerenloper en zijn echtgenote voor hoer. Appellant acht het onacceptabel dat iemand die zoiets doet een column schrijft in het kerkblad en heeft de kerkenraad om die reden opnieuw verzocht de column te staken, welk verzoek de kerkenraad heeft geweigerd omdat de kerkenraad zich niet wil mengen in een conflict tussen burens. Hiertegen richt zich het bezwaar. Appellant komt tevens op tegen het blokkeren van de facebookpagina van de kerkelijke gemeente waarop zijn echtgenote staat vermeld. Appellant heeft het klassicale college verzocht te worden gehoord op zijn bezwaar, omdat hij de leden van het klassicale college wil vragen of ze voor hoer of hoerenloper uitgemaakt mogen worden. Het klassicale college heeft het bezwaar - zonder hoorzitting - ongegrond verklaard. Hierbij is overwogen dat er geen nieuwe feiten zijn gebleken sinds 2018, dat er nog steeds sprake is van dezelfde conflictsituatie in de privésfeer en dat er geen reden is voor een andere beoordeling van de positie van de columnist. Ten aanzien van de facebookpagina van zijn echtgenote heeft het klassicale college overwogen dat dit besluit de toets doorstaat nu de facebookpagina is geblokkeerd omdat de echtgenote van appellant privé kwesties aan de orde stelt die daar niet thuishoren. De kerkenraad heeft daarbij overigens aangegeven dat deze blokkade kan worden opgeheven wanneer hier nadere afspraken over kunnen worden gemaakt.

4. De standpunten in beroep

- 4.1. Het beroep van appellant richt zich tegen de weigering de columns in het kerkblad te staken, waarbij appellant - met een beroep op dezelfde argumenten als in bezwaar - betoogt dat iemand die dergelijk gedrag vertoont geen column zou mogen schrijven in het kerkblad. Tevens richt het beroep zich tegen het blokkeren van de facebookpagina van de kerkelijke gemeente waarop echtgenote van appellant staat vermeld, waarbij appellant aangeeft dat dit stilzwijgend is gedaan en appellant en echtgenote hierover niet zijn geïnformeerd. Ook voert appellant aan dat hij niet heeft kunnen reageren op het verweer van de kerkenraad in bezwaar en dat hij niet is gehoord.

5. De beoordeling

- 5.1. Het generale college overweegt dat het voorstelbaar is dat het conflict met zijn buurvrouw een bijzonder vervelende situatie oplevert voor appellant en zijn echtgenote. Dit neemt niet weg dat het klassicale college op goede gronden heeft kunnen oordelen dat de kerkenraad het besluit om de

column niet te staken in redelijkheid heeft kunnen nemen. Het is niet aan de kerkenraad om zich te mengen in een dergelijke conflictsituatie in de privésfeer, anders dan door het bieden van pastorale zorg en een eventuele verwijzing naar mediation.

- 5.2. Ook ten aanzien van de facebookpagina van de echtgenote van appellant neemt het generale college de overwegingen van het klassicale college over. Het is niet onredelijk om de pagina te blokkeren, indien hierop privé kwesties aan de orde worden gesteld. Dergelijke kwesties horen hier niet thuis.
- 5.3. Appellant heeft ten slotte betoogd dat hij in bezwaar niet is gehoord en niet op het verweer heeft kunnen reageren. Het generale college overweegt dat appellant heeft aangegeven te willen worden gehoord om de leden van het klassicale college te vragen of zij voor hoereloper of hoer uitgemaakt mogen worden. Het klassicale college heeft hieraan voorbij mogen gaan. Het is niet nodig een zitting te beleggen en deze vraag te stellen enkel om de kwetsende aard van dergelijke uitlatingen duidelijk te maken. Ten slotte overweegt het generale college dat appellant in beroep alsnog heeft kunnen reageren op het verweerschrift in bezwaar en dat deze reactie enkel een herhaling van argumenten heeft opgeleverd. Het generale college ziet hierin dan ook evenmin een reden om het beroep gegrond te verklaren.

6. De beslissing

Het generale college voor de behandeling van bezwaren en geschillen

- verklaart het beroep ongegrond;
- bepaalt dat de kosten voor de behandeling van deze zaak, voor zover het generale college betreffende, voor rekening van de Kerk komen.

Aldus gewezen op **28 januari 2022**

door de leden van het GCBG